

5. **Ковшикова Е. В.** Категория коммуникативной точности (на материале текстов деловых писем) : дис. ... канд. филол. наук: 10.02.19 / Ковшикова Е. В. – Волгоград, 1997. – 147 с.
6. **Комлева Е. В.** Лингвостилистические особенности выражения побудительности в текстах официально-деловой прозы : дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / Комлева Е. В. – СПб., 2003. – 199 с.
7. **Кушнерук С. П.** Документная лингвистика : учеб. пособие / С. П. Кушнерук. – Волгоград : Волгоград. науч. изд-во, 2007. – 313 с.
8. **Приходько А. Н.** Концепты и концептосистемы : монография / А. Н. Приходько. – Д. : Белая Е. А., 2013. – 307 с.
9. **Arbeitszeugnis. Brücke bauen – statt Codes** [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.arbeitszeugnisse.ch/pdf/Organisator-Zeugnisse.pdf/> – Title from the screen.
10. **Knobbe Th.** Arbeitszeugnisse für Führungskräfte. Qualifiziert gestalten und bewerten / Th. Knobbe, M. Leis, K. Umnuß. – Freiburg, München, B., Würzburg : Rudolf Haufe Verlag, 2006. – 243 s.
11. **Tschumi M.** Arbeitshandbuch für die Zeugniserstellung. Praxisinformationen für den beruflichen Erfolg. Speziell für Schweizer Betriebe entwickelt / M. Tschumi. – Zürich : Praxium, 2015. – 316 s.
12. **Vogel H.** Geheim-Code Arbeitszeugnis. So verbessern Sie Ihre Berufs- und Verdienstmöglichkeiten spürbar / Heinz W. Vogel. – Regensburg ; B.: Walhalla-Fachverlag, 2001. – 128 s.
13. **Weuster A.** Arbeitszeugnisse in Textbausteinen. Rationelle Erstellung, Analyse, Rechtsfragen / A. Weuster, B. Scheer. – Stuttgart, München, Hannover, B., Weimar, Dresden : Richard Boorberg Verlag, 2007. – 440 s.

Надійшла до редколегії 19.02.15

УДК 811 111'42

Н. М. Семешко

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТИЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГОЛОВНОЇ ГЕРОЇНИ ПОВІСТІ Т. КАПОТЕ «СНІДАНОК У ТІФФАНІ»

Розглянуто ключові аспекти стилістичної характеристики головної героїні повісті Т. Капоте Холлі Голайтли. Запропоновано семантичну інтерпретацію мовних одиниць, які дали змогу розкрити головну ідею автора. Під час інтерпретації збережено єдність мовних одиниць та естетичних функцій художнього тексту. Доведено, що численні стилістичні засоби, основою яких у багатьох випадках є контраст, допомогли автору створити суперечливий, але романтичний характер головної героїні, наповнити повість особливим психологізмом.

Ключові слова: стилістичний аналіз, інтерпретація, тропи, слова-реалії, психологізм.

Семешко Н. М. Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара. **НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ СТИЛИСТИЧЕСКОЙ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГЛАВНОЙ ГЕРОИНИ ПОВЕСТИ Т. КАПОТЕ «ЗАВТРАК У ТИФФАНИ»**

Рассмотрены ключевые аспекты стилистической характеристики главной героини повести Т. Капоте Холли Голайтли. Предложена семантическая интерпретация языковых единиц, что дало возможность раскрыть главную идею автора. Во время интерпретации сохранено единство языковых единиц и эстетических функций художественного текста. Доказано, что многочисленные стилистические приемы, в основе которых во многих случаях лежит кон-

траст, помогли автору создать противоречивый, но романтический характер главной героини, наполнить повесть особенным психологизмом.

Ключевые слова: стилистический анализ, интерпретация, тропы, слова-реалии, психологизм.

Semeshko N. M. Oles Honchar Dnipropetrovsk National University. *SOME ASPECTS OF THE MAIN PERSONAGE STYLISTIC CHARACTERIZATION IN T. CAPOTE'S STORY «BREAKFAST AT TIFFANY»*

The article deals with the stylistic analysis of the main personage – Holly Golightly – in T. Capote's story «Breakfast at Tiffany» as this aspect is not sufficiently studied in linguostylistics. It is well-known that stylistic analysis presupposes semantic interpretation research of language units that help to disclose the author's main message. While interpreting this story we tried to preserve the entirety of languages units and esthetic functions of the text. Language units were analyzed in connection with the literary and esthetic views of the author. We managed to state that «Breakfast at Tiffany» is a deeply psychological story. We proved that T. Capote had given the so-called speaking name to his main personage – Holiday Golightly – which can be interpreted in various ways characterizing this girl as a person who is always on the point of leaving. The description of her apartment, her portrait are full of various stylistic devices such as epithets, similes, metaphors, antithesis sometimes based on contrast. All of them reveal contradictory but romantic character of the story as well as the remarkable features of the individual style of the author. Even nowadays T. Capote is considered to be a great master of fine prose.

Key words: stylistic analysis, semantic interpretation, stylistic devices, tropes, psychologism.

Розуміння художнього твору – складний процес, який залежить від рівня знань читача, його досвіду та інших факторів. Саме стилістичний аналіз дає змогу відрізнити високоінтелектуальну літературу від масової, формує вміння аналізувати художній твір, розвиває естетичні ідеали та смаки. На думку Н. С. Болотнової, стилістичний аналіз повинен бути комплексним, урахувувати різні лінгвістичні та екстралінгвістичні фактори мовної комунікації [1, с. 95]. Вирішення проблем стилістичного аналізу художнього твору в діалектичній єдності, взаємодії і своєрідності зв'язків між формою і змістом має важливе суспільне значення.

Принцип і методи стилістичного аналізу твору у філологічній науці розглядали видатні вчені: Л. В. Щерба, В. В. Виноградов, Л. О. Булаховський, Л. П. Якубинський, Г. О. Винокур, І. Р. Гальперін, М. О. Рудяков та ін. Одним із завдань науки про мову художньої літератури є найбільш повне і об'єктивне виявлення ідейно-художньо-образної смислової структури, знаходження таких шляхів стилістичного аналізу, які б залучали читача до співпереживання і співтворчості з автором. Сучасні дослідження, присвячені проблемам стилістичного аналізу художніх творів, можемо знайти в таких науковців, як В. А. Кухаренко, І. Р. Гриценко, Л. Ф. Моїсеєва, А. А. Стриженко, Н. О. Позднякова, Н. Ф. Пелевіна, Б. П. Гончаров, Ю. М. Горідько, Т. Веденська, Н. С. Болотнова і т. д.

Саме М. О. Рудяков дає найбільш чітке визначення стилістичного аналізу, який являє собою семантичну інтерпретацію художнього твору, тобто дослідження мовних одиниць, які репрезентують ту об'єктивну реальність, у якій можна знайти ідейно-образний зміст. Необхідність спеціального стилістичного дослідження художнього твору обумовлена специфічністю його ідейно-образного змісту. Суть стилістичного дослідження художнього твору – виявлення ідейно-образного змісту в аналізі словесної форми [14, с. 10].

В. П. Дроздовський наголошує на важливості естетичної категорії мовних засобів, яка повинна гармонійно з ними поєднуватись і яку слід розглядати разом з усіма засобами під час стилістичного аналізу. Дослідник також приділяє увагу ідейно-художній авторській позиції, без якої неможливо в повній мірі досягнути ідейно-художній зміст тексту та яка повинна враховувати історико-літературні норми певної епохи. Саме В. П. Дроздовський уперше звертається до психологізації образу, яка є невід'ємна частина естетичної категорії. І в цьому випадку він

наголошує на актуалізації ідейно-художнього змісту за допомогою художньо-виражальних засобів та прийомів [3, с. 85–86].

Наявність у художньому творі двох закономірностей – естетичних і мовних – створює передумови для розмежування двох різних за своїми методами й завданнями літературознавчої та лінгвістичної стилістики. Проте М. О. Рудяков наголошує, що спроби такого розмежування заважають стилістичному дослідженню художнього твору, суть якого в аналізі форми розкриття повного змісту, оскільки вони ведуть до розриву об'єкта дослідження, яке являє собою єдине цілісне явище. На основі естетичних та мовних закономірностей у художньому творі науковець виділяє тільки два взаємопов'язані етапи в стилістичному дослідженні об'єкта.

Перший етап – це виявлення естетичних закономірностей, тобто тих протиріч між об'єктивною дійсністю та її відображенням у свідомості суб'єкта, які покладені в основу словесного образу суб'єкта оповіді й словесних образів відтворених ним персонажів та якими обумовлені естетичні перетворення мовних одиниць у художньому творі та їх об'єднання в особливу, функціонально спеціалізовану систему [14, с. 113].

Другий етап – семантична інтерпретація художнього твору, тобто дослідження значень мовних одиниць, які являють собою ту об'єктивну реальність, що передає ідейно-образний зміст. Семантична інтерпретація художнього твору – кінцевий етап стилістичного дослідження, вона має свою специфіку, обумовлену тим, що в такому творі особлива роль належить другорядним естетичним значенням. Ці найбільш суттєві для розуміння ідейно-образного змісту значення – результат функціонального перевтілення мовних одиниць, обумовленого естетичними закономірностями. І вони можуть бути розтлумачені в результаті попереднього дослідження естетичних закономірностей, які діють у даному художньому творі. Отже, семантична інтерпретація може бути успішною та вичерпною тільки після виконання завдань, які належать до першого етапу стилістичного дослідження [Там же, с. 113–114].

Стилістичний аналіз художнього твору в першу чергу має справу з подвійним існуванням конкретного предмета або персонажа. Суть такого аналізу полягає в тому, щоб «підняти» читача до вищого системного рівня сприйняття художнього твору. Опанувавши основи стилістичного аналізу, читач зможе не тільки зрозуміти закономірності використання мовних засобів у даному художньому творі для висловлення певного ідейно-образного змісту, а й сприймати зміст, який складається як і з буквальних значень мовних одиниць, так і з їх смислових складників.

Мета даного дослідження – виявити стилістичні засоби, що створюють індивідуальність образу головної героїні повісті Трумана Капоте «Сніданок у Тіффані», оскільки увага попередніх розвідок зосереджена на творчій манері письменника.

Створення образів-типів героїв літературних творів досягається різноманітними художніми способами: зображенням героя через зовнішні дії і вчинки, відтворенням його портрету, внутрішнього світу, авторською характеристикою, засобами словесного образу персонажа та ін.

Л. І. Тимофєєв акцентує увагу на мові персонажів художнього твору не як на елементі стилю, а в першу чергу як на формі зображення людини. Він вважає закономірним і художньо виправданим використанням художником засобів мови і композиції для зображення, трактування та оцінки створюваних характерів [15, с. 234].

Такої самої думки в цьому питанні притримується і П. Г. Пустовойт у своїй праці «От слова к образу», у якій досліджено роль слова у створенні мовленнєвої

характеристики героїв і доведено, що мовлення персонажів – важлива форма зображення їх характеру. Водночас науковець розглядає вибір слів, їх розміщення у мовленні героїв «как составную часть стиля, как необходимое условие художественности» [13, с. 74].

На думку К. П. Фролової, поняття «літературний персонаж» ширше за поняття «словесний образ», оскільки воно включає вчинки героя, стосунки з іншими персонажами, його портрет і, звичайно, мовлення, а поняття «словесний образ» – «тільки рівень і характер свідомості, як він проявляється в мові персонажа» [16, с. 32].

У різних видах мистецтва образ створюють по-різному: у живописі – за допомогою фарби, у музиці – за допомогою звуків. У художній літературі образи створюють за допомогою слів. А. Мясников дотримується думки, що літературний художній образ – це словесний образ. Художник повинен уміти підбирати точні слова, ураховуючи ймовірний прихований смисл. У мистецтві слово відіграє важливу роль: це не тільки засіб повідомлення думки, але і тканина художнього образу, ось чому його форми і форми сполучення слів важливі для художнього смислу творів [10, с. 241].

В. В. Виноградов вважає, що слово не є природним матеріалом, його призначення – функціонування як засобу відображення реальності. Слово надає нам можливість прослідкувати, як за допомогою первісних художніх засобів відбувається засвоєння більш нових та більш конкретних явищ, зв'язків, відносин. Відображаючи те чи інше явище дійсності, слово відображає і його зміст, те, із чим воно пов'язане в житті [2, с. 154].

Слово як засіб створення художнього образу виявляє свою стилістичну здатність – образність.

У комплексі усіх слів та їх особливому розміщенні формується стилістична категорія образності.

Н. Замошкін стверджує, що «нет образности за пределами языка, живого слова, как и нет идей, которые существовали отдельно от языка», що «літературно виражать чувства, мысли – это значит найти им форму с помощью слова» [4, с. 76].

Отже, образ персонажа неможливо уявити без використання стилістичних засобів, які надають йому виразності, яскравості та емоційного забарвлення.

Твори Трумана Капоте займають особливе місце в американській літературі післявоєнного періоду, тому що в них найбільш гостро зображена неприваблива дійсність країни того часу, яка мала негативний вплив на світогляд американської молоді та призвела зрештою до знецінення моральних ідеалів та появи культу божественного образу життя, сповненого насолодою і розкішшю.

Багато дослідників вважають його одним із найголовніших представників «південної готики», поряд із Вільямом Фолкнером і Теннесі Вільямсом. Як зазначають літературознавці, Т. Капоте писав у жанрі «невигаданого» роману або так званої «нової журналістики» [5–9].

Відомий літературознавець А. Зверев пояснює характер персонажів Т. Капоте, мотиви їх вчинків, намагається зрозуміти, чому вони так відрізняються від навколишньої дійсності. Як правило, герої Капоте – мрійники, які живуть всупереч здоровому глузду. Незнищенність мрії, на його думку, – одна з головних тем у творчості письменника [6, с. 18].

Якщо звернутись до повісті «Сніданок у Тіффані», то головна героїня – мрійниця, яка мандрує від міста до міста, від мрії до мрії. Її уявлення про ідеальне життя перебувають у гострому протиріччі з реальним життям. Майстерність Капоте вражає в першу чергу багатством стилістичних прийомів, експресивною лексикою та літературними традиціями.

Аналізуючи повість «Сніданок у Тіффані», можна побачити, що художник досягає експресивності завдяки тому, що в загальній структурі твору те чи інше слово, словосполучення набуває особливого значення.

Є. Б. Гусиніна зазначає, що Труман Капоте – обдарований представник тієї літературної школи, яка тісно пов'язана зі специфічною дійсністю американського Півдня.

У повісті «Сніданок у Тіффані» велика кількість слів-реалій, що дозволяють найбільш повно розкрити задум автора. За допомогою назв національних реалій здійснюється національне забарвлення творів Т. Капоте. Слова-реалії відображають додаткові смислові відтінки, що є результатом «бачення світу» [2].

За чверть століття літературної роботи письменницька манера Трумана Капоте не раз змінювалася, але глибинне звучання його нових творів залишалось незмінним. У першу чергу можна відзначити, що письменнику притаманні ті ж самі стилістичні, композиційні й мовні особливості.

Дослідники зазначають, що Капоте – надзвичайно обдарований літератор, який не тільки відмінно пише англійською мовою, але і майстерно створює гнітючу атмосферу знедолення і гіркоти, яка панувала в Америці під час Другої світової війни. Оповідна манера американського письменника проста і витончена; «она знаходиться где-то на стику тонкого психологічного письма і фантастичного гротеска» [7]. І. Левідова називає Т. Капоте майстром ілюзорного жанру, легка, впевнена, винахідлива техніка якого уповні проявилась у повісті «Сніданок у Тіффані» [Там же, с. 125].

Серед багатьох проблем, піднятих в американському романі післявоєнного періоду, чи не найбільш гострою і злободенною є проблема молоді США.

Невідповідність між економічним добробутом та ідейною нікчемністю країни, різкий контраст між пишними фразами про «найдемократичнішу державу» і непривабливою дійсністю особливо гостро відчувала американська молодь, що спричинило стихійний протест її кращої частини. Іноді цей протест виявляється у формі цілковитого заперечення навколишнього світу, повного ігнорування будь-яких цінностей, кримінальних злочинах, пияцтві та розпусті. Інша частина молоді ховається у свій власний внутрішній світ, відгороджується від суспільства, протиставляючи йому свій гострий індивідуалізм [12, с. 79]. Після Другої світової війни в США відбувається переосмислення поняття індивідуалізму. Знову, як і раніше, він має позитивне та моральне значення. В атмосфері духовного конформізму індивідуалізм людей, які заявляють про своє право на незалежне судження, починає сприйматися як ознака мужності та людської порядності [11, с. 151]. Саме ці проблеми яскраво простежуються в повісті Трумана Капоте «Сніданок у Тіффані».

В основу сюжету повісті покладено опис життя дев'ятнадцятирічної Холлі Голайтли. Це добра дівчина, яка не може знайти своє місце в суспільстві. Мрійлива та безрозсудна, вона стає «білою вороною» у світі корисловості, жорстокості та підлості. Холлі живе у світі, де не можуть існувати добрі стосунки між людьми, справжнє почуття, чиста любов. Вона з відразою ставить до суспільства, в якому вона живе, та мріє стати самою собою, а не грати обридлу роль.

У «вищому світі», у світі грошей, пафосу, брехні, Холлі женеться за мрією, за зовнішньою красою життя.

Загальна риса, яку можна простежити в усіх її мріях, – це жага спокійного життя, звичайного щастя. Але ці мрії нездійсненні. Головною темою повісті є тема невідповідності між мрією головної героїні та дійсністю.

«Сніданок у Тіффані» написаний від першої особи, від імені молодого письменника-початківця, у розповіді якого легко впізнати голос самого автора.

Холлі теж є своєрідним інтерпретатором авторських думок. Стилїстична природа повісті «Сніданок у Тіффані» блискуча, але вона зовсім не схожа на попередні твори Капоте. Нью-Йоркське «вище суспільство» письменник змальовує гостросатиричними барвами. Як зазначає американська критика, він дуже вдало відтворює мовленнєву манеру соціальних прошарків. «Сніданок у Тіффані» – виразно «міська» оповідь і за своїм загальним стилем типова для сучасної літератури США [12, с. 78].

Труман Капоте надає головній героїні так зване «speaking name» – *Holiday Golightly*. *Holiday* в перекладі з англійської мови означає «канікули, відпустка». *Golightly* можна розкласти на «*Go*» – «йти», «мандрувати» та «*Lightly*», що означає «весело, необмірковано, легко, безтурботно». Цей переклад найкраще характеризує дівчину. Холлі намагається йти по життю легко, безтурботно, проте часто чинить необдумано і потрапляє в халепи. Найбільш вдало характеризує її життя дієслово *travel* (мандрувати). Героїня часто мандрує, намагаючись знайти своє місце у світі. Проте вона ніде не відчуває затишку і комфорту.

Для цілісного опису образу головної героїні повісті важливе змалювання її зовнішності. Портретний опис Холлі надано від імені її друга: «*She was still on the stairs, now she reached the landing, and ragbag colors of her boy's hair, tawny streaks, strands of albino-blond and yellow, caught the hall light. It was a warm evening, nearly summer, and she wore a slim cool black dress, black sandals, a pearl choker. For all her chic thinness, she had an almost breakfast-cereal air of health, a soap and lemon cleanness, a rough pink darkening in the cheeks. Her mouth was large, her nose upturned. A pair of dark glasses blotted out her eye. It was a face beyond childhood, yet this side of belonging to a woman*» [17, p. 5].

Опис зовнішності Холлі заснований переважно на використанні контрастних характеристик. На фоні світлих тонів її волосся (*strands of albino-blond and yellow*) наявні темні тони в її одязі (*she wore a slim cool black dress, black sandals*). Також ми можемо бачити контраст між прекрасним теплим вечором «*It was a warm evening, nearly summer*» та тим, як одягнута Холлі «*she wore a slim cool black dress, black sandals, a pearl choker*». Автор наголошує, що таким чином Холлі закривається від світу навіть тоді, коли він до неї прихильний. Ця ідея ще більше розкривається, коли автор згадує про окуляри (*A pair of dark glasses blotted out here yes*), які слугують її своєрідним щитом. «*Dark glasses*» доповнюють образ Холлі, одягнену в чорний одяг, а дієслово *blotout* має значення «закривати».

У ході опису Холлі автор дуже вдало використовує метафори, які надають барвистості: «*chic thinness, an almost breakfast-cereal air of health, a soap and lemon cleanness, a rough pink darkening in the cheeks*». На перший погляд здається, що молода жінка притримується здорового способу життя, проте справа в тому, що Холлі не має достатку і гроші в неї надовго не затримуються. Епітет «*An almost breakfast-cereal air*» свідчить, що їжа Холлі проста, дешева і не відрізняється різноманітністю. Вона не може дозволити собі дорогу косметику, про що свідчать дешеві рум'яна «*a rough pink darkening in the cheeks*» та мило «*a soap and lemon cleanness*». Протиставлення «*It was a face beyond childhood, yet this side of belonging to a woman*» надає образу Холлі суперечливості: вона вже не дівчина, але ще не жінка.

Під час дослідження мовленнєвої характеристики Холлі можна помітити, що вона часто вживає ласкаві слова, наприклад:

Sorry darling, – I forgot my key

Bless you, darling – you were sweet to see me home etc.

Дівчина дуже вдало користується своїми жіночими чарами для досягнення своєї мети. Для неї дуже просто зачарувати чоловіків із першого погляду та першого слова. Про її чарівність свідчать такі рядки:

She was never without dark glasses, she was always well groomed, there was a consequential good taste in the plainness of her clothes, the blues and grays and lack of luster that made her, herself, shine so. One might have thought her a photographer's model, perhaps a young actress, except that it was obvious, judging from her hours, she hadn't time to be either [17, p. 6].

Бездоганність зовнішності Холлі передано за допомогою епітету «*well groomed*» та прямої характеристики «*a consequential good taste in the plainness of her clothes*». Основний прийом зображення зовнішності Холлі – контраст – яскраво проявляється в поєднанні з метонімією та метафорою «*the blues and grays and lack of luster that made her, herself, shine so*». Темні відтінки одягу (*the blues and grays*) та відсутність у них лоску (*lack of luster*) не тільки не відтіняють природну привабливість Холлі, а, навпаки, роблять її зовнішність ще яскравішою та блискучою.

Інша характеристика, яка привертає нашу увагу, – це очі Холлі. Вперше таке спостереження зробив оповідач, коли він врешті-решт познайомився з героїнею:

I'd never seen before not wearing dark glasses, and it was obvious now that they were prescription lenses, for without them her eyes had an assessing squint, like a jeweler's. They were large eyes, a little blue, a little green, dotted with bits of brown: varicolored, like her hair; and, like her hair, they gave out a lively warm light [Ibid., p. 7].

По-перше, оповідач наголошує, що Холлі носила лінзи, які переливались різними кольорами. Він також порівнює її пильний, оцінювальний погляд із поглядом ювеліра (*had an assessing squint, like a jeweler's*). Як ювелір намагається роздивитися чистоту та унікальність діаманта у прикрасах, так і Холлі намагається розгледіти чистоту душі людей, із якими вона спілкується. Вона з недовірою ставиться до оточуючих, оскільки не раз розчарувалася в людях. Цей опис багатий на стилістичні прийоми, які, поєднуючись одне з одним, надають йому яскравості та витонченості. По-перше, очі Холлі автор порівнює із її волоссям: «*varicolored, like her hair; and, like her hair, they gave out a lively warm light*». По-друге, в описі домінує повтор, який утворює редуплікацію. І, нарешті, прихована, але дуже дочерна в цьому описі метафора (*they gave out a lively warm light*) довершує опис очей. Вона найбільш яскраво розкриває відомий вислів «очі – дзеркало душі» і підтверджує доброту та чистоту душі Холлі.

Різні деталі побуту доповнюють і розкривають натуру Холлі. Те, що вона полюбляла читати, яскраво характеризує її внутрішній світ: *her regular reading consisted of tabloids and travel folders and astrological charts*. Укотре ми переконаємося в любові Холлі до мандрівок (*travel folders*); також можна помітити її схильність до наслідування світського способу життя, оскільки вона захоплювалася бульварною пресою (*tabloids*), у якій найчастіше писали про модні тенденції та світські події. Її захоплення астрологічними прогнозами (*astrological charts*) можна пояснити тим, що вона завжди чекала від долі доброзичливості, хоча ці сподівання не завжди справджувались. Фінансовий стан Холлі занадто скрутний: дешеві сигарети, які вона палила (*an esoteric cigarette called Picayunes*), невибаглива їжа (*cottage cheese and melba toast*), саморобна зачіска (*her varicolored hair was somewhat self-induced*) свідчать про те, що вона не вмiла заробляти та економити гроші.

Єдине місце, де Холлі знаходить спокій, – це ювелірна крамниця Тіффані:

«I don't want to own anything until I know I've found the place where me and things belong together. I'm not quite sure where that is just yet. But I know what it's like». ... «It's like Tiffany's». ... «Not that I give a hoot about jewelry». ... «It calms me down right away, the quietness and the proud look of it; nothing very bad could happen to you there»... [17].

«Тіффані» для Холлі – це ідеал буденного життя, хоча і недосяжний для неї, але саме тут на деякий час вона знаходить затишок і впевненість у майбутньому: *«nothing very bad could happen to you there...»*.

Образ Холлі Голайтли, блискуче розкритий у повісті «Сніданок у Тіффані» за допомогою емоційно-експресивної лексики, слів-реалій і різноманітних стилістичних засобів, набуває витонченості. Стає зрозумілим, що Холлі поєднує в собі риси протилежних соціальних груп. Вона постійно мріє про розкішне життя, але є чужою серед «вищого світу», де панує лицемірство та брехня. Все це робить її образ культовим в американській літературі ХХ ст.

Бібліографічні посилання

1. **Болотнова Н. С.** Стилистический анализ текста в школе / Н. С. Болотнова // Рус. яз. в шк. – 2002. – № 2. – С. 95–106.
2. **Виноградов В. В.** Стилистика. Теория поэтической речи. Поэтика / В. В. Виноградов. – М. : АН СССР, 1963. – 512 с.
3. **Дроздовський В. П.** Принципи і передумови стилістичного аналізу прозового тексту / В. П. Дроздовський. – О. : ОДУ, 1972. – 95 с.
4. **Замошкин Н.** Слово, стиль, время / Н. Замошкин // Октябрь. – 1959. – № 2. – С. 76–185.
5. **Засурский Я. Н.** История американской литературы : в 2 т. / Я. Н. Засурский. – М. : Просвещение, 1971. – Т. 2. – 297 с.
6. **Зверев А.** Одинокие мечтатели Т. Капоте / А. Зверев // Capote T. The Grass Harp. Breakfast at Tiffany's. – М., 1974. – С. 3–21.
7. **Капоте Труман.** Биография [Электронный ресурс] / Труман Капоте. – Режим доступа: <http://www.livelib.ru/author/6168>. – Загл. с экрана.
8. **Левидова И.** Молодой человек с закопченными стеклами / И. Левидова // Вопр. лит. – 1960. – С. 125–127.
9. **Медникова Э.** Послесловие. Комментарий / Э. Медникова // Capote T. The Grass Harp. Breakfast at Tiffany's. – М., 1974. – С. 186–223.
10. **Мясников А.** Образ / А. Мясников // Слов. литературовед. терминов. – М., 1974. – С. 241–248.
11. **Осипова Э. Ф.** Традиция романтической утопии в послевоенной американской литературе: Тор, Эмерсон, Капоте, Миллер, Гарднер, Беллоу / Э. Ф. Осипова // Литературные традиции в зарубежной литературе XIX–XX в. – Пермь, 1983. – С. 144–153.
12. **Покальчук Ю.** Проблема молоді в романах Трумена Капоте / Ю. Покальчук // Рад. літературознавство. – 1966. – № 9. – С. 79–88.
13. **Пустовойт П. Г.** От слова к образу / П. Г. Пустовойт. – К. : Рад. шк., 1974. – 191 с.
14. **Рудяков Н. А.** Стилистический анализ художественного произведения / Н. А. Рудяков. – К. : Вища шк., 1977. – 136 с.
15. **Тимофеев Л. И.** Есть ли особая наука о языке литературы? / Л. И. Тимофеев // Лит. и жизнь. – 15 марта 1960. – С. 3.
16. **Фролова К. П.** Аналіз художнього твору. Деякі методичні вивчення художнього твору : посіб. для вчителів / К. П. Фролова. – К. : Рад. шк., 1975. – 176 с.
17. **Truman Capote** [Electronic resource]. – Access mode : <http://uk.wikipedia.org/wiki>. – Title from the screen.

Надійшла до редколегії 20.02.15